

tror, at man den Gang ventede, at disse Konjunkturer ikke alene skulde bevares, men at de endog saa skulde forbedres i Løbet af det kommende Aar. Desværre har denne Forventning vist sig ikke at holde stik, og der er i dette Øjeblik en Tendens til, at disse Konjunkturer forringes, saa at det vil vanskeliggøres herester at fortsætte denne Konvertering. Dog vil jeg gøre opmærksom paa, at daarligere ere Konjunkturerne endnu ikke i dette Øjeblik, end at f. Eks. vort Naboland Norge er i Færd med at foretage en betydelig Konvertering, og saa vidt jeg ved, er Tyskland inde paa det samme Spor. Det forekommer mig ikke, at der er noget som helst at risikere ved at gøre noget lignende, altsaa at forsøge, om der endnu kunde tilvejebringes saadanne Betingelser, som man maatte skønne vare tilstrækkelig gunstige for en Konverterings Gennemførelse. Viser det sig da, at der ikke fremkommer saadanne Tilbud, at man mener at kunne acceptere dem, kan man jo lade det være, det staar jo saa i Lovgivningsmagtens Haand at holde sig tilbage. Men jeg tror, at selv om der ikke i dette Øjeblik kan naas de Kurser, som f. Eks. Norge naaede i Fjor, saa vil dog alligevel de Kurser, som kunne opnaas, være saa gode, at de vel kunne retfærdiggøre en Konvertering, idet der sikkerlig vilde kunne tjenes flere Procent i Kursudbytte. Jeg tillader mig derfor paa ny at henstille dette til den højtærede Regerings Overvejelse. Der er sikkerlig i det arbejdende Samfund en almindelig Forventning om, at man vil gaa videre ad den Vej, som det hidindtil har vist sig, at alle Partier have kunnet enes om i tilstrækkelig Grad, at man vil fortsætte i det Spor, som virkelig har vist sig kraftigt og virksomt. — Jeg anerkender den imødekommende Udtalelse, som vi fik fra den højtærede Suitsminister med Hensyn til min Henstilling angaaende en større Seddeludstedelse fra Nationalbanken, og det vil altsaa nu alene bero paa Nationalbankens delvis ny Direction, hvorvidt noget saadant virkelig bliver sat i Værk. Jeg tror, at ogsaa det vil være et af Måderne til at lette Omsætningen for hele det arbejdende Samfund.

Jeg vil derefter tillade mig at fremsætte nogle politiske Betragtninger, idet jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Rjøs-

benhavns 7de Valgkreds (C. Hage) i, at der næppe i Aar bliver Anledning til at komme tilbage til saadanne mere storpolitiske Betragtninger. Men jeg er ikke enig med det ærede Medlem i at betragte denne Afholenhed som skadelig, tværtimod; og jeg skulde ikke have indladt mig paa storpolitiske Betragtninger, naar ikke netop det ærede Medlem havde inviteret saa stærkt dertil, at han jo endog saa fremkaldte en Udtalelse fra den højtærede Regering om samme Emne. Denne „udstrakte Haand“ har jo spillet en stor Rolle i disse Dages Forhandlinger, og vi hørte jo forleden Dag fra det ærede Medlem for Fredensborg, at hans Betragtning var den, at denne Haand havde mere Udseende af at være for sammentrukket end at være aaben. Jeg har ikke opfattet det saaledes, og navnlig har jeg ikke opfattet det paa denne Maade fra det ærede Medlem for Ringkøbings (S. C. Christensens) Side. Tværtimod tror jeg, at den af ham fremrakte Haand i Almindelighed er bleven opfattet, som om det var en aaben og bred Haand, og jeg har kun tilladt mig at gøre den Indvending over for det ærede Medlem, at han saa lidt mørkere paa Stillingen, end jeg synes, han havde fornødent, og at f. Eks. jeg, hvis jeg var i hans Sted og stod i Spidsen for et sluttet Flerstal her i Tinget, utvivlsomt vilde være i bedre Humør, end det ærede Medlem syntes at være forleden Dag. Men bortset herfra forekommer det mig — og jeg tror, det har været det almindelige Indtryk — at den udstrakte Haand var oprigtig ment fra det ærede Medlems Side. Jeg maa desværre indrømme, at denne Haand hos det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds var noget strammere tillukket; og endelig er det utvivlsomt umiskendeligt, at den Haand, vi saa fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), havde en affrækkende Vighed med en knyttet Næve. Men det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds, som særlig har givet mig Anledning til at dvæle lidt mere ved politiske Betragtninger, udtalte, at han ønskede at drage Grundlinierne for vort Arbejde for vort Samfunds Tilstand i Øjeblikket. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem er kommet til at male det Billede, som han oprullede for os, med en alt for sort Pensel, og det er, i alt Fald for mig, ind-